



Театр «Кабукі»

Театр «Кабукі»



Кабукі — один з видів традиційного театру Японії. Становить синтез співу, музики, танцю і драми, виконавці використовують складний грим і костюми з потужним символічним навантаженням.

Утворення



Жанр кабукі утворився в XVII столітті на основі народних пісень і танців. Початок жанру поклала Окуні, служниця святилища Ідзумо Тайся, котра у 1602 р. стала виконувати новий вид театралізованого танця у висохлому руслі ріки неподалік Кіото.

Період з 1629 по 1652



У цілях збереження суспільної моралі, жінкам було заборонено виступати на сцені. Через велику популярність кабукі, місце жінок-виконавиць ролей зайняли юнаки. Разом з цим змінився і характер вистав — більше уваги приділялося драматичному мистецтву, ніж танцю.



«Чоловічий» період



З 1653 р. в трупах кабукі могли виступати тільки зрілі чоловіки, що спричинило розвиток витонченого, глибоко стилізованого виду кабукі — «ахрайський кабукі». Ця метаморфоза відбулася під впливом також популярного в той час в Японії комічного театру кьоген. Практично до сьогодні всі ролі кабукі виконуються чоловіками.

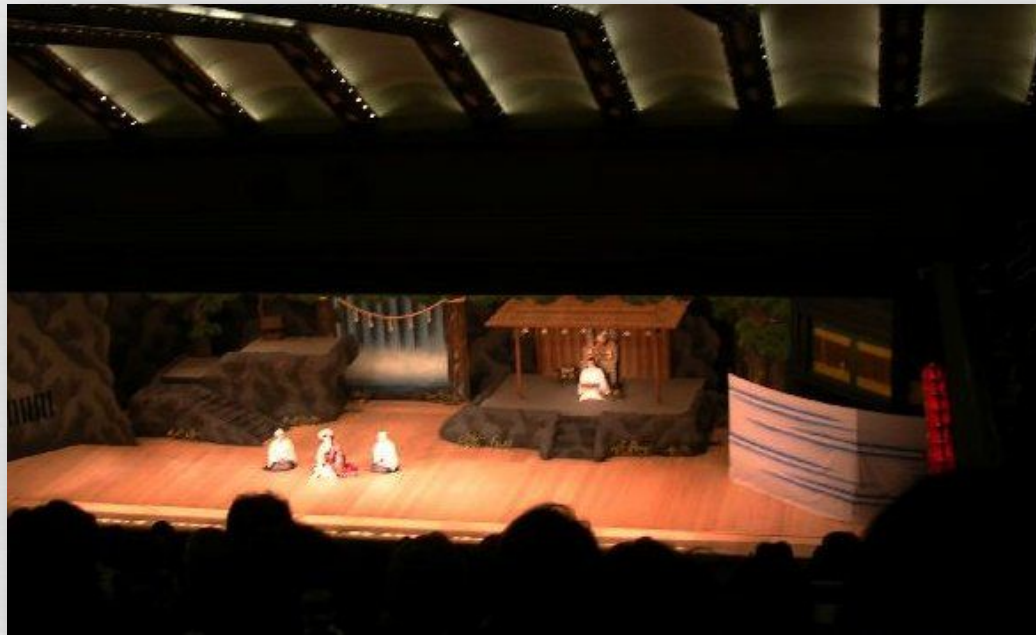


«Кабукі» у теперішній час

- У сучасній Японії кабукі лишається доволі популярним жанром — він найпопулярніший вид театрального мистецтва серед усіх традиційних японських драматичних жанрів. Багато провідних акторів кабукі часто знімаються у кіно і на телебаченні
- Після Другої Світової війни був сформований повністю жіночий колектив кабукі Ітікава Кабукі-дза.



Елементи «Кабукі»



Сцена в театрі кабукі має своєрідну будову. Її авансцена ханаміті, розташована просто у глядацькому залі. Театри кабукі були покращені технічно, отримали сцени, що обертаються, механічні люки, що з'явилися у XVIII столітті, і т. д., що значно підвищили ефектність театральних вистав.

Вистави



Театр кабукі у теперішній час складається із 3 типів вистав:

- Дзідаі-моно — «історичні» п'єси.
- Сева-моно — «простонародні.

□ Драма



Гримування

- Специфічним методом гримування в театрі кабукі є кумадорі (« Нанесення смуг на обличчя»). За однією з версій , кумадорі був створений під впливом китайського театру , оскільки він схожий на зразки гриму ляньпу. Спочатку волосся актора зав'язуються спеціальною шовковою матерією , потім актор завдає білила на передню частину шиї й обличчя , пензликом наносить фарбу на губи і брови , підфарбовує очі , слідом шар білил наноситься на руки і ноги , гример накладає білила на потилицю , після цього акторові на голову надягають перуку. Потім актора одягаються в театральний костюм (нижню і верхню кімоно), поверх зав'язують пояс обі, і в такому вигляді перед виходом на сцену актор востаннє перевіряє і підправляє грим.



Зарубіжні гастролі «Кабукі»



Ітікава Садандзі ІІ і Сергій Ейзенштейн
(1928р.)

Перші закордонні гастролі кабукі пройшли в 1928 році в Радянському Союзі. Труппу , що включила 19 акторів , 8 музикантів та 8 чоловік допоміжного персоналу , очолив Ітікава Садандзі ІІ. Колектив привіз із собою три програми; вистави пройшли в Москві і Ленінграді і мали у радянських глядачів великий успіх. Учасники гастролей мали можливість познайомитися з виставами московських театрів і спілкувалися з радянськими театральними діячами.

Лемешов, Корнієнко



11-А